

Open sollicitatie

Geachte heren (vrouwen zullen er wel niet veel bij u rondlopen),
Hierbij een open sollicitatie naar een functie in de wereld van de Arnhemse voetbalclub Vitesse. Het lijkt me geweldig om te werken in een omgeving waarin de geleverde prestatie op geen enkele manier van invloed is op het enthousiasme van het publiek of de financiële injecties van de overheden. En het Nederlandse clubvoetbal heeft die omgeving geschapen, een unieke wereld waarin andere regels en wetten gelden en er geen financiële grenzen lijken te bestaan.

Ik vind het uniek om te zien hoe de fans in goede maar ook in slechte tijden altijd achter de club blijven staan. Daarbij is niets ze te gek: bedreigingen, vernielingen en zelfs fysiek geweld behoren tot de creatieve instrumenten van de fans om hun liefde voor de club te uiten. Maar ook onze gemeente draagt zo z'n steentje bij. Recessie of niet, de gemeente laat in moeilijke clubtijden duidelijk zien waar haar prioriteiten liggen. De financiële injectie van 30 miljoen die ze u in oktober van dit jaar definitief toekende om Vitesse aan het voetballen te houden was een niet mis te verstaan signaal. De gemeente gelooft in u. Bij u zijn de prijzen te winnen voor onze gemeente en zeker niet in de kunst of in het onderwijs. En ook ik wil vooraan in de rij staan als de prijzen worden uitgedeeld.

U doet dan ook niet moeilijk over de wijze waarop u de gelden aanwendt: lekkere hoge salarissen voor matig getalenteerde speler met een eigen vaste plek op de reservebank of copieuze etentjes met relaties. Alles moet kunnen en het moet lekker uitgeven zijn bij u, zeker als de gemeente meebetaalt.

Ik werk momenteel in de theaterkunst. Ik heb daar veel ervaring opgedaan met het oproepen van illusies, wat dat betreft zitten we op een lijn. Ik ben gewend lange dagen te werken en kan dat ook weken achter elkaar volhouden. Regelmatig werk ik ochtend, middag en avond en dan ook in het weekend aan de bak. Ik ben gewend aan het reizen per bus bij nacht en ontij en na het spelen en afschminken breek ik ook nog vaak mijn eigen decor af. Kritiek kan ik goed verdragen, want in de theaterkunst doen we niet anders dan elkaar bekritisieren.

Ik ben toe aan iets anders omdat ik het zat ben om eeuwig te moeten bedelen bij ambtenaren of collega's om een paar centjes. Ook raak ik wat geblokkeerd van het idee dat één slechte productie onherroepelijk een halvering van mijn subsidie kan betekenen. Wat dat betreft ervaar ik de kunstsector als Russisch roulette: altijd spannend wie bij de nieuwe cultuurrunde geen subsidie meer krijgt. En mijn publiek is zo keurig, dat zou zich nooit inspannen om een subsidiebesluit te veranderen. Ze durven niet eens door rood te rijden. Momenteel verdien ik een jaarsalaris dat u per maand betaald aan de tweede reserve keeper van de jeugdselectie, dus ook financieel zullen we er wel uitkomen.

In afwachting van uw reactie verheug ik me al op de nieuwe uitdagingen die u me gaat bieden.

Hoogachtend,
Marcel de Groen